

Arrest

nr. 289 943 van 7 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 21 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat K. STOROJENKO en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, kwam op 15 september 2016 toe in Cyprus en verkreeg er na een aantal maanden de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 20 april 2023 reisde verzoeker met een Duits visum naar België. Hij werd staande gehouden in de luchthaven en overgebracht naar een gesloten centrum. Op 25 april 2023 dient verzoeker in België een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 mei 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd gehoord via videogehoor op 9 mei 2023.

1.4. Op 16 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing waarbij het verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard (internationale bescherming in een andere EU lidstaat).

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, op (...) 2002 geboren te zijn in Saraqeb en gewoond te hebben in Sheikh Idriss. Op uw dertiende vertrok u uit Syrië en via Turkije reisde u naar Cyprus, waar u aankwam op 15/09/2016. Na een drietal maanden verkreeg u er de status van subsidiaire bescherming.

U stelt dat u in Cyprus nooit enige financiële hulp of huisvesting heeft gekregen en dat u vaak terecht kwam in jobs waarbij u niet correct werd betaald. U zou voornamelijk als schilder hebben gewerkt maar ook werk hebben gehad in restaurants, bij kappers en als automecanici. Vaak werd u echter opgelicht en werd u slechts een deel van het loon effectief uitbetaald. Naast uw werk volgde u nog twee cursussen, nl. een taalcursus en een cursus 'sound music'. Bij gebrek aan geld kon u slechts zelden huisvesting huren en verbleef u meestal bij vrienden.

Twee broers en een zus van u wonen in Antwerpen. Verder heeft u nog drie zussen, drie broers en uw ouders die in Turkije leven, een zus die in Libanon leeft en een broer in Duitsland.

Op 30/12/2022 reisde u met een Belgisch visum naar België om uw familie te bezoeken. Een tiental dagen later keerde u terug naar Cyprus.

Op 20/04/2023 reisde u in het bezit van een Duits toeristenvisum opnieuw naar België om uw familie te bezoeken. U werd echter in de luchthaven staande gehouden en overgebracht naar een gesloten centrum, waar u op 25/04/2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw aanvraag legt u een kopie van uw Syrisch paspoort, een kopie van uw verblijfskaart in Cyprus en uw vliegtuigticket voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw Cypriotisch verblijfsdocument (zie administratief dossier) en uw verklaringen (verklaring DVZ, punt 23 en CGVS p.11), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Cyprus. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote

kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn. In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92]. Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Dat u als begunstigde van internationale bescherming geconfronteerd werd met moeilijkheden op het vlak van het vinden van werk voldoet niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hiernaar gepeild geeft u aan dat u meer dan twintig jobs heeft gedaan maar vaak werd opgelicht en vaak slechts (ongeveer) de helft van het overeengekomen loon kreeg uitbetaald. Ook toen u als zelfstandige aan de slag ging, werd u door een opdrachtgever opgelicht aangezien hij argumenteerde dat jullie slechts een proefcontract hadden en hij u

niet diende te betalen (CGVS p.10). Nadien heeft u enkel nog als werknemer gewerkt. U geeft een tweetal voorbeelden van gelegenheden waarbij u deze praktijken zou hebben gemeld aan de politie, maar de ene keer kon de politie niets doen aangezien op uw contract stond gestipuleerd dat u maar halftijds geëngageerd werd (CGVS p.8) en de andere keer verwees de opdrachtgever naar het feit dat het slechts om een proefcontract zou gaan (CGVS p.10). Met deze voorbeelden toont u niet aan dat er sprake zou zijn van een onwil van de autoriteiten om u te helpen. Nochtans kan in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Cyprus u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén stavingstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, zoals de oplichting waarvan u zegt het slachtoffer te zijn geweest, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. Bovendien stelt u dat u naar aanleiding van de oplichting die u te beurt zou zijn gevallen als zelfstandige geen verdere stappen heeft ondernomen maar in dit verband slechts op god te hebben gerekend (CGVS p.10).

In zoverre u aanhaalt dat u nooit over degelijke huisvesting beschikte, moet worden opgemerkt dat u stelt dat u doorheen de jaren o.m. op straat sliep, onderdak kreeg bij vrienden en een studio huurde. Na uw terugkeer naar Cyprus uit België begin 2023 woonde u nog in een studio maar de eigenaar zou u op straat hebben gezet (CGVS p.6). Vreemd genoeg stelt u later dat u wegens geldgebrek nooit iets heeft kunnen huren (een studio zou veel te duur zijn) en altijd beroep moest doen op vrienden waarbij u kon slapen, wat klemmt met uw eerdere uitspraak (CGVS p.10). Tijdens de laatste maand huurde u een plek in een huis dat u deelde met een tiental andere mannen en waarvoor u 200 euro betaalde (CGVS p.10). Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit alles géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Cyprus te weerleggen.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonst dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Cyprus niet effectief zou zijn.

Hoewel voornoemde moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Verder haalt u aan dat men in Cyprus geen respect heeft voor de mensenrechten. Gevraagd naar een voorbeeld hiervan verwijst u naar een voorval waarbij u naar een plastisch chirurg was geweest voor de behandeling van sinusitis en voor een schoonheidsoperatie aan uw neus en dit niet werd terugbetaald door de verzekering (CGVS p.8). Ook hiermee toont u geen uitzonderlijke situatie aan. In zoverre u hiermee verwijst naar de toegang en betaalbaarheid van medische zorgen, waaromtrent u niet concreet aantoonst dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Wanneer u nogmaals gevraagd wordt naar dergelijke voorbeelden van gebrek aan respect voor mensenrechten en gevraagd wordt wat het ergste was dat u wat dit betreft heeft meegemaakt, stelt u dat u er niet kon worden wie u wilde, dat u ambitie had, geld wilde verzamelen en zelf iets wilde beginnen maar dat men er de kans niet toe gaf (CGVS p.8-9).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Cyprus geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde stukken hebben betrekking op uw identiteit en verblijf in Cyprus, elementen die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Cyprus en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van:

- artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB van 11 juli 2003);
- de artikelen 13 en 44 tot 55 van de Verordening 2016/679 van 27 april 2016 van het Parlement en de Raad van de Europese Unie betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna: de Algemene Verordening Gegevensbescherming, AVG);
- de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM);
- de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet);
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel;
- het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste middel stelt verzoeker dat het verhoor van verzoeker op 9 mei 2023 via videoconferentie verliep via het programma Microsoft Teams (hierna: *MS Teams*). De raadsman van verzoeker heeft op 8 mei 2023 bezwaar geuit tegen het gebruik van dit programma omdat de confidentialiteit niet kan gewaarborgd worden en de Algemene Verordening Gegevensbescherming hierdoor geschonden wordt. Het CGVS antwoordde dezelfde dag dat het bezwaar niet aanvaard kon worden en dat het verhoor zou doorgaan. Tijdens het verhoor heeft de raadsman opnieuw zijn bezwaren geuit. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar het arrest van de Raad van State nr. 254 655 van 3 oktober 2022 waaruit hij afleidt dat het gebruik van een programma voor videoconferenties dat de bepalingen van de Algemene Verordening Gegevensbescherming niet respecteert, in strijd is met artikel 13/1 van het KB van 11 juli 2003 omdat de vertrouwelijkheid van het verhoor niet gegarandeerd kan worden.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport toe (stuk 3) van NOYB “*Report on privacy policies of video conferencing services*” van 2 april 2020. Volgens dit rapport voldoet het programma *MS Teams* niet aan de vereisten van de Algemene Verordening Gegevensbescherming. Het gebruik van *MS Teams* impliceert de overdracht van gegevens buiten de EU, namelijk de Verenigde Staten. Het Hof van Justitie van de EU oordeelde in het arrest Schrems II dat het adequaatheidsbesluit van de VS (EU-US Privacy Shield) op grond van artikel 45 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming ongeldig verklaard diende te worden. Verzoeker legt uit dat *MS Teams* een standaardcontractbepaling gebruikt om de overdracht van gegevens naar de VS te verantwoorden. Het Hof heeft echter geoordeeld dat standaardcontractbepalingen vermeld in artikel 46 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, geen waarborgen kunnen bieden die verder gaan dan een contractuele verplichting en er afhankelijk van de situatie in een derde land, aanvullende maatregelen moeten worden genomen. Het CGVS stelt in dit verband gebruik te maken van gedepersonaliseerde, anonieme Teams-accounts en *end-to-end* encryptie (hierna: E2EE) waardoor de overdracht van gegevens op grond van artikel 46 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming mogelijk zou zijn. Verzoeker meent dat hieruit echter niet volgt dat het gebruik van *MS Teams* conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming is of dat deze bijkomende maatregelen voldoende zouden zijn. Uit de richtsnoeren van de *European Data Protection Board* blijkt dat er nagegaan moet worden of de bijkomende maatregelen voldoende zijn. Dit is afhankelijk

van de situatie in het derde land waarnaar de gegevens verzonden worden, er dient een onderzoek te gebeuren naar de geldende wetgeving in het derde land en de toepassing ervan in de praktijk.

Verzoeker besluit dat het CGVS niet kan aantonen dat de bijkomende maatregelen voldoende zijn en dat het niet duidelijk is of *MS Teams* wel E2EE gebruikt. Verzoeker verwijst naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 283 656 van 19 januari 2023 waarin een beslissing vernietigd werd omdat het verhoor via videoconferentie verliep en waarin werd gesteld dat het de Raad aan de vereiste technische kennis ontbeert om de twee tegengestelde visies van de partijen te begrijpen.

In een tweede middel voert verzoeker aan dat hij als statushouder in Cyprus wel degelijk problemen ondervond op het vlak van huisvesting en werk. Hij heeft de hulp ingeroepen van de politie die hem niet kon helpen, gezien zijn arbeidscontracten meestal in orde waren maar niet overeenstemden met de werkelijk gepresteerde arbeid. Verzoeker kon als minderjarige slechts avondonderwijs volgen. Zijn familie verblijft in Turkije en in België, in België heeft hij twee broers die als vluchteling erkend zijn en een zus die de subsidiaire beschermingsstatus geniet. In Cyprus bevindt hij zich in een situatie van extreme materiële deprivatie. Verzoeker benadrukt dat zijn verklaringen in lijn liggen met de beschikbare landeninformatie. Hij verwijst naar het rapport "*AIDA Report Cyprus 2022, update april 2023*" dat melding maakt van moeilijkheden inzake de toegang tot huisvesting en toegang tot de arbeidsmarkt. De integratie van statushouders verloopt zeer slecht, wat uiteraard zijn weerslag heeft op de mogelijkheid om werk te vinden.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- een e-mail van verzoekers raadsman van 8 mei 2023 gericht tot het CGVS en een e-mail van het CGVS van dezelfde dag gericht tot verzoekers raadsman (stuk 2);
- NOYB (*My privacy is None Of Your Business*) "*Report on privacy policies of video conferencing services*" van 2 april 2020 (stuk 3);
- Belgische verblijfskaarten van verzoekers broers en zus (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker reeds beschikt over de subsidiaire beschermingsstatus in Cyprus. Dit wordt door verzoeker niet betwist. Hij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over de subsidiaire beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

2.3.2. In het eerste middel uit verzoeker kritiek op het gehoor via videoconferentie. Hij heeft geen opmerkingen over de inhoud van het verhoor, wel op het feit dat dit gehoor via videoconferentie onvoldoende garanties biedt op het vlak van confidentialiteit. Uit de uitleg van het CGVS blijkt volgens verzoeker niet dat het gebruik van *MS Teams* conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) is of dat deze bijkomende maatregelen voldoende zouden zijn, volgens verzoeker schrijven de richtsnoeren van de *European Data Protection Board* voor dat er nagegaan moet worden of deze bijkomende maatregelen voldoende zijn, er dient een onderzoek te gebeuren naar de geldende wetgeving in het derde land en de toepassing ervan in de praktijk. Vervolgens stelt verzoeker dat het niet duidelijk is of het CGVS wel degelijk *end-to-end* encryptie gebruikt.

2.3.2.1. Artikel 13/1, eerste lid van het KB van 11 juli 2003 luidt als volgt: "*Het gehoor vindt plaats in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen. Er mag geen geluidsopname of audiovisuele opname van het gehoor gemaakt worden.*"

In het arrest van de Raad van State nr. 254 655 van 3 oktober 2022 wordt het volgende overwogen:

“Sans qu’il soit besoin de déterminer si l’emploi de MS Teams par le CGRA emportait les violations du RGPD invoquées par les parties requérantes, il suffit de relever que l’utilisation de cet outil informatique n’est pas prescrit par le règlement attaqué. Au contraire, si l’utilisation de MS Teams générerait les violations précitées, elle causerait également la méconnaissance de l’arrêté entrepris puisqu’il ressort de son dispositif ainsi que du rapport au Roi que la confidentialité doit être assurée, que le Commissaire général est tenu de prendre les mesures organisationnelles et techniques nécessaires de manière à éviter qu’un tiers qui ne participe pas à l’audition du demandeur d’asile, ou qui n’est pas habilité à y être présent, puisse avoir connaissance des déclarations faites par le demandeur d’asile au cours de son audition, que quel que soit le système de communication utilisé pour permettre une audition à distance, la connexion audiovisuelle mise en place entre les personnes présentes à l’audition doit être sécurisée, de sorte que l’accès par l’extérieur à l’échange d’informations soit impossible pendant l’audition et que la protection des données personnelles soit garantie, et qu’il incombe au Commissariat général de prendre les dispositions nécessaires pour y parvenir. L’utilisation d’un outil informatique ne respectant pas les dispositions du RGPD n’est donc pas permise par l’arrêté attaqué mais est au contraire interdite. Si les parties requérantes estimaient que l’emploi de MS Teams par le CGRA violait le RGPD et l’arrêté attaqué, elles pourraient, comme l’a relevé le conseil de la partie adverse à l’audience, agir devant les juridictions pour s’opposer aux violations alléguées des prescriptions du RGPD.”

In het arrest van de Raad nr. 283 656 van 19 januari 2023 waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift, wordt vastgesteld dat het gebruik van het programma *MS Teams* verscheidene vragen oproept inzake de geheimhouding, zoals vermeld in het reeds geciteerde rapport van NOYB, maar dat het CGVS stelt gebruik te maken van *end-to-end* encryptie (E2EE). Om deze tegengestelde visies uit te klaren, beveelt de Raad in dit arrest aanvullende onderzoeksmaatregelen, met name het verzamelen van alle nuttige informatie aangaande de betrouwbaarheid van het programma *MS Teams*, dat in die zaak (en trouwens ook in voorliggende zaak) werd gebruikt. Deze betrouwbaarheid moet het respect voor de geheimhouding garanderen en ook de regels die gelden bij een eventuele overdracht van gegevens met persoonlijk karakter naar derde landen of naar internationale organisaties.

Ook in voorliggende zaak werd gebruik gemaakt van het programma *MS Teams* om het persoonlijk onderhoud op afstand uit te voeren. Uit de stukken van het administratief dossier (stuk 5, map met bijkomende informatie) en de bijlagen van het verzoekschrift (stuk 2) blijkt dat de raadsman van verzoeker zich op 8 mei 2023 heeft verzet tegen het houden van een persoonlijk onderhoud op afstand omdat het programma *MS Teams* een overdracht van data buiten de EU, nl. de Verenigde Staten, impliceert. Hij verwijst in dit verband naar het rapport van NOYB – *European Center for Digital Rights*. Het CGVS heeft hierop dezelfde dag gereageerd met een technische en juridische uitleg over het gebruik van het programma *MS Teams*. Het CGVS stelt het volgende in deze mail van 8 mei 2023:

“Ik kan u meedelen dat het CGVS als verwerkingsverantwoordelijke de passende technische en organisatorische maatregelen neemt opdat het gehoor op afstand via de software Microsoft Teams (verwerker), plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding gewaarborgd wordt conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en artikel 13/1 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Wat betreft de eventuele doorgifte van persoonsgegevens aan derde landen of organisaties, wens ik te benadrukken dat dit niet verboden is door de AVG, maar dat er in dat geval een passend beschermingsniveau dient te worden gewaarborgd. En hoewel het Hof van Justitie in het arrest Schrems II het adequaatheidsbesluit van de VS (EU-US Privacy Shield) op grond van artikel 45 AVG ongeldig verklaard heeft, heeft dit niet tot gevolg dat de doorgifte van persoonsgegevens niet langer mogelijk is op grond van artikel 46 AVG.

In artikel 46, tweede lid AVG wordt toegelicht door middel van welke instrumenten de bedoelde passende waarborgen kunnen geboden worden. Zo kunnen de modelcontracten van de Europese Commissie, de zogenaamde _Standard Contract Clauses_ (SCC; standaardcontractbepalingen) de juridische basis vormen voor het doorgeven van persoonsgegevens naar derde landen.

Microsoft gebruikt de SCC om de transfer van persoonsgegevens naar de VS te verantwoorden. De meest recente versie van de “Data Protection Addendum” (Bijlage Bescherming van Persoonsgegevens voor Producten en Diensten van Microsoft of BBP, beschikbaar op [\[\[https://www.microsoft.com/licensing/docs/view/Microsoft-Products-and-Services-Data-Protection-Addendum-DPA\]\]](https://www.microsoft.com/licensing/docs/view/Microsoft-Products-and-Services-Data-Protection-Addendum-DPA) dateert van januari 2023.

Het CGVS is zich er van bewust dat het Hof van Justitie geoordeeld heeft dat de in artikel 46 van de AVG genoemde standaardcontractbepalingen geen waarborgen kunnen bieden die verder gaan dan een

contractuele verplichting en dat, afhankelijk van de situatie in een bepaald derde land, er kan vereist zijn dat de verwerkingsverantwoordelijke aanvullende maatregelen neemt om de eerbiediging van dit beschermingsniveau te waarborgen (zie in die zin ook de richtsnoeren van de European Data Protection Board “_Recommendations 01/2020 on measures that supplement transfer tools to ensure compliance with the EU level of protection of personal data Version 2.0 _”, van 18 juni 2021, beschikbaar op [\[\[https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-012020-measures-supplement-transfer_en\]\]](https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-012020-measures-supplement-transfer_en)).

Het CGVS heeft als verwerkingsverantwoordelijke dergelijke bijkomende maatregelen getroffen. Zo wordt tijdens het gehoor op afstand enkel gebruik gemaakt van gedepersonaliseerde, anonieme Teamsaccounts. Dit betekent dat noch het CGVS, noch het centrum waar de verzoeker verblijft gebruik maken van een persoonlijke account om in te loggen op Teams. Vanuit het CGVS wordt ingelogd via een speciaal daarvoor opgezette anonieme account, anoniem omdat de accountgegevens geen enkele verwijzing bevatten naar het CGVS of de protection officer die het persoonlijk onderhoud leidt. Ook de verzoeker neemt niet in eigen naam deel aan het gesprek. Het inloggen gebeurt via een gedepersonaliseerd account dat speciaal opgezet werd voor het gesloten centrum. De accounts kunnen derhalve op geen enkele manier teruggeleid worden naar de verzoeker om internationale bescherming die op afstand gehoord wordt.

Verder is er tijdens het gehoor op afstand sprake van een end-to-end-encryptie (E2EE) tussen de zender en de ontvanger, waarbij het sleutelbeheer bij de verwerkingsverantwoordelijke, het CGVS, ligt en niet bij de verwerker, Microsoft. Zonder E2EE gaat het persoonlijk onderhoud op afstand niet door. Met E2EE worden gegevens die tijdens het gesprek verzonden worden, versleuteld op de oorspronkelijke locatie en ontsleuteld op de beoogde bestemming.

Door het gebruik van E2EE kan de informatie tussen twee communicerende partijen niet onderschept, gelezen, en/of veranderd wordt door een derde partij die niet op rechtmatige wijze deelneemt aan het gesprek. Deze vorm van encryptie zorgt er derhalve voor dat de inhoud van de communicatie alleen zichtbaar is voor de feitelijke deelnemers en niet voor Microsoft of derden.”

Uit de stukken van het administratief dossier (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 12) blijkt dat de raadsman van verzoeker zijn kritiek op het houden van een gehoor via *MS Teams* herhaald heeft tijdens dit persoonlijk onderhoud.

2.3.2.2. In zijn voormeld arrest nr. 254.655 van 3 oktober 2022 heeft de Raad van State benadrukt dat indien het gebruik van *MS Teams* in strijd zou zijn met de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), dit ook zou leiden tot de miskenning van het KB van 11 juli 2003, aangezien uit het dispositief ervan blijkt dat de verwerende partij verplicht is de nodige organisatorische en technische maatregelen te nemen om te voorkomen dat een derde deelneemt aan het persoonlijk onderhoud van de verzoeker om internationale bescherming of kennis kan nemen van de verklaringen van de verzoeker tijdens zijn verhoor. Het gebruik van een IT-instrument dat niet voldoet aan de bepalingen van de AVG is derhalve verboden.

De vraag rijst dus of de “*passende geheimhouding*” voorzien in artikel 13/1, eerste lid van het KB van 11 juli 2003 gerespecteerd werd nu het gehoor heeft plaatsgevonden via videoconferentie met behulp van het programma *MS Teams*. Uit het arrest van de Raad van State volgt dat dit tevens de vraag impliceert of het houden van een persoonlijk onderhoud via het programma *MS Teams* voldoet aan de waarborgen van de AVG.

2.3.2.2.1. Uit het rapport van NOYB, *Report on privacy policies of video conferencing services*, van 2 april 2020 blijkt dat *MS Teams* niet volledig voldoet aan de informatie verplichtingen in de artikelen 12 en 13 van de AVG, met name de verplichting tot transparante informatie, communicatie en nadere regels voor de uitoefening van de rechten van de betrokkene en de verplichting om informatie te verstrekken wanneer persoonsgegevens bij de betrokkene worden verzameld. De verschillende elementen van informatie die onder artikel 13 van de AVG moeten worden verstrekt, werden onderzocht. Uit dit onderzoek bleek dat *MS Teams* aan vier hiervan niet voldoet (bv. informatie over wie de ontvangers zijn van de persoonsgegevens, over de mogelijke doorgifte vanuit de EU naar een derde land en voorziene waarborgen, over de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen) en aan zes andere voorwaarden is gedeeltelijk voldaan (bv. informatie over de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, alsook de rechtsgrond voor de verwerking; de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke of van de functionaris voor gegevensbescherming). Het voldoet slechts volledig aan twee criteria.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een oproepingsbrief voor zijn gehoor ontvangen en ondertekend heeft en dat aan het centrum hierbij op 4 mei 2023 ook het volgende werd gevraagd: *“Gelieve aan de hand van de brochure in bijlage de verzoeker in te lichten over het verloop van het gehoor via videoconferentie. Daarnaast willen we ook vragen om de privacyverklaring aan de verzoeker voor te leggen waarin hij/zij meer informatie vindt over de verwerking van zijn/haar persoonsgegevens door het Commissariaat-generaal (CGVS) in het kader van zijn/haar gehoor op afstand, via een systeem van videoconferentie”*.

Deze privacyverklaring zou mogelijk een antwoord kunnen bieden op bepaalde tekortkomingen die werden vastgesteld in het NOYB-rapport en de door verzoeker gestelde vragen rond passende geheimhouding en bescherming van persoonsgegevens, maar deze verklaring bevindt zich niet in het administratief dossier, zodat de Raad de inhoud ervan niet kan nagaan.

2.3.2.2.2. Tevens blijkt uit het NOYB-rapport dat het gebruik van *MS Teams* de doorgifte van persoonsgegevens vanuit de EU naar de derde landen impliceert, *in casu* de Verenigde Staten. Het Hof van Justitie verklaarde in zijn arrest Schrems II het adequaatheidsbesluit van de VS (EU-US Privacy Shield) op grond van artikel 45 AVG ongeldig (HvJ 16 juli 2020, C-311/18).

Uit het administratief dossier blijkt dat *MS Teams* een standaardcontractbepaling (SSC) gebruikt om de overdracht van gegevens naar de VS te verantwoorden. Het Hof van Justitie heeft echter geoordeeld dat standaardcontractbepalingen vermeld in artikel 46 van het AVG geen waarborgen kunnen bieden die verder gaan dan een contractuele verplichting en dat er afhankelijk van de situatie in een derde land bijkomende maatregelen genomen moeten worden (HvJ 16 juli 2020, C-311/18, par. 133).

In een brief aan de advocaat van verzoeker stelt het CGVS gebruik te maken van gedepersonaliseerde, anonieme *MS Teams*-accounts en *end-to-end* encryptie (E2EE) waardoor een overdracht van gegevens op grond van artikel 46 van het AVG mogelijk zou zijn.

Verzoeker stelt dat hieruit echter niet volgt dat het gebruik van *MS Teams* AVG-conform is of dat deze aanvullende maatregelen voldoende zouden zijn; uit de richtsnoeren van het *European Data Protection Board*, dat is gebaseerd op het arrest Schrems II van het HvJ, blijkt dat er nagegaan moet worden of de aanvullende maatregelen voldoende zijn om AVG-conform te handelen, hetgeen afhankelijk is van de situatie in het derde land waarnaar de gegevens verzonden worden. Er dient aldus een onderzoek te gebeuren naar de geldende wetgeving in het derde land en de toepassing ervan in de praktijk. Tevens verwijst verzoeker terug naar de tekortkomingen vastgesteld in het NOYB-rapport.

Verzoeker verwijst tenslotte ook naar 's Raads arrest nr. 283 656 van 19 januari 2023 waarin de Raad besloot tot een vernietiging omdat het werd geconfronteerd met twee tegenovergestelde visies op de aanvullende maatregelen genomen door het CGVS en dat om hierop met kennis van zaken te kunnen antwoorden, een technische kennis vereist is waarover de Raad niet beschikt. Een zelfde standpunt werd door de Raad ingenomen in de arresten nrs. 285 279 van 23 februari 2023 en 285 963 van 10 maart 2023.

De Raad heeft reeds herhaaldelijk vragen gesteld aan het CGVS door middel van hoger vermelde arresten en ook in huidige zaak heeft de raadsman van verzoeker voor en tijdens het gehoor zijn concrete bezwaren geuit tegen het gebruik van het programma *MS Teams* voor het gehoor via videoconferentie omwille van de AVG (de artikelen 44 tot en met 50). In huidige zaak blijven deze vragen en bezwaren onbeantwoord, het CGVS heeft evenmin gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een nota met opmerkingen te dienen om in dit verband meer klaarheid te scheppen.

2.3.3. Gelet op wat voorafgaat, en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 mei 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET